

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 70 Din. Cena M. Lista je doma 5 Din, v Ameriko 30 Din. ki oba lista majo i sirete dobijo kalendar brezplačno. Ki pa samo ednoga, ga dobijo za polovično ceno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanos v Črensovcih.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Črensovce, Prekmurje. Oglasi, (inzerati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust od 5% do 40%.

Krivice se bojte!

Radičove stranke glasilo „Slobodni Dom“ dnes dva tjedna jako veliko krivico dela pali kat. Matericerkvi. Radič je katoličanec, njegovi glasači so v nogi dobri katoličanci, a njegova politika nakoliko je kričeča za slobodščino Horvacke teliko je tudi dejanska proti krščanskomi mišljenji. Ta številka „Slob. Doma“ posvedoči naše trditve. Zaganja se najprej vu rimskoga papo, v njegovoga drž. tajnika, v muncija belgrajskoga itd. ka zakaj ne podpirajo narodne cerkve.“ I ka je narodna cerkev? Par popov, ki so za voljo nečistosti i drugih grehov odpovedali svojim višesnjim pastiroh pokorščino, se zoženili, so zmislili narodno cerkev. V njej bi nekaj ostalo z Kristušove vere nekaj i to večino bi pa oni pridjali iz „svoje vere.“ Lepo bi jeli ta cerkev izgledala? I to cerkev zagovarja i zavolo njé blati Kristušovo Matercerkev Radič v svojem glasili. I ravno v toj številki na drugom mestu tudi močno napada krščansko politiko celoga sveta.

Na koj kaže vse to? Na to, ka če ravno bi on spravo vse slobodščino, slobodščino prave Kristušove vere. Ki količkaj malo pozna Horvacko, žalostno more uviditi, da je tam krščanska vera v nevarnosti. Duhovnika katoličanskoga pravoslavni Srbi jezero bole poštujejo kak kat. katoličanski Horvatje. Za poldrugi milijon ljudi se v Zagrebi vči komaj 22 bogoslovcov. V štiraj letaj bo komaj telko novomešnikov. I vse to iz vekšega je po stalnom hujskanji proti veri i duhovščini nastalo zadnji čas. Politika, štera je natelko sovražna veri, ne more biti prava i je nevarna za celo našo državo. Poleg slobodščine Horvacke se naj bori tudi za slobodščino vere ne pa proti njej — te de prava. Mi Slovenci, posebno Prekmurci, ki samo narod, šteri iz vere žive, Radičovo politiko zavolo njenoga sovraštva do vere obsodimo i ž njov naša stranka samo teliko ide vkup, ka dosegne svoj cio: neodvisno Slovenijo i Prekmurško županijo. Ovak mi tiste politike ne odobravamo i smo proti njej. Joj bi bilo vsem vernim dušam v Radičovej republici, zavolo zagovarjanja narodne cerkve. Razvzdani vučje bi trgali naše duše. Jaj bi nam bilo. Krivice se bojte!

Ešče od Slov. Krajine.

Dugi so bili boji, štere smo mogli prestati, da je naš lep kraj od bistre Müre gor do sive Rabe, od Radgonje do Lendave, prišeo opet v oblast slovenskoga lüstva. Znali smo, da so to zemlo negda obdelavali slovenski naši očaki, da so se v tom z vsov lepotov blagoslovenom kraji glasilе slovenske pesmi, da so tu bili že pred jezero leti Slovenci gospodarje. Znali smo pa tudi, da more priti čas, gda bodo opet Slovenci gospodarili tu. Zato smo pred nekaj desetimi leti začnoli te boj po mali, na tiho, ar smo glasno ne smeli, ali znali

smo, da ravno to tiho delo bo melo sad. I resan smo se ne vkanili.

Ali naše delo je ešče ne dokončano. Zdaj smo si komaj gor postavili hižo. Ali v toj hiži je ešče nikaj ne v redi. Prle nesmimo jenjati, dokeč ne pridemo tak deleč, da bomo resan sami svoji gospodarje. Zadovolnost, srečo i mir ščemo spraviti v našem kraji. Ali prevnogo neprijatelov mamu. — Vidite, gda smo to spravili, da se sme pri nas slovenski v šoli včiti, da se v vseh uradih guči slovenski, da nas po celom sveti več spoštüjejo kak prosti narod, te je prišlo k nam vse tisto dobro i slabo, ka je bilo že prle v Sloveniji. Vsakša stranka, vsakša organizacija, vsakše društvo je štelo pridobiti za sebe kak največ ljudi, kak največ kotrig tudi v našem kraji. Agitirale so vse te stranke, vsa ta društva že štiri leta i agitirajo izda, samo da bi zgrabila vsakša za sebe kaj. Na ednok je prišlo k nam sčista novo življenje. Kaj naj napravimo mi? Ne nam je trebelo dugo čakati. Ravno te agitacije društev i njüva činjenja, sad njüvoga dela so nam pokazali kama naj pristopimo, gde se naj organiziramo. I organizirati, družiti se moremo, ar ovak nikaj ne dosegnemo.

Zato more biti zdaj naše delo: družimo se i te dosegnemo svoj cio: zadovolnost, srečo i mir. Či smo ne zdrüženi, nemremo čakati dosta. Na priliko, pri nas je trebe jako-jako regulirati Müro, popravlati ceste, skrbeti za bogšo razdelitev drv i zemle itd. Ali toga skoro nikaj nemremo napraviti, ar nega organizacije, štera bi močno zahtevala to. Či smo na priliko vsi kmetje zdrüženi v Kmečkoj zvezi, vsi delavci v Delavskoj zvezi i vsi obrtniki v Jugoslov. obrtnoj zvezi i vsi vkup, iz celoga našega kraja zahtevlemo reguliranje Müre, bomo to gotovo dosegnoli; žmetno pa i bole pomali, či de samo eden proso ali dva za to.

Zato naj bo po našem oslobodjenji naše prvo delo: družimo se, do mo vsi v ednoj krščanskoj organizaciji. Naj ne bo med nami kmeta, ne obrtnika, ne delavca, šteri ne bi bio kotriga kakše krščanske organizacije.

Uradna naznanila.

Okrajno glavarstvo v M. Soboti, dne 16 maja 1923. Št. 4180/1.

Nabori Mariborskega vojnega okruha.

Vsem občinskim uradom vojnega okruha Maribor.

Dodatno k okrožnici Mariborskega vojnega okruha z dne 19. aprila 1923. št. 9089. ki jo je vsaka občina dobila naravnost od vojnega okruha. Vam pošiljam v prigibu „Razpored za letošnji nabor.“

Pri tem opozarjam občinske predstojnike na sledeče:

1. Istočasno z naborom se vrši tudi pregled živine in vozil, kakor je javljeno s tuuradno okrožnico z dne 14. V. 1923. št. 4195/1. Nabor, kako tudi popis živine se začne točno ob 7 (sedmih). Vse občine morajo točno priti, ker drugače ni mogoče delo zvršiti. Za one občine,

katere imajo na en dan nabor in popis živine se bo najpoprej popis živine zvrševal in potem nabor.

2. Vsaka občina se mora točno in natančno držati navodil, ki so navedene v okrožnici vojnega okruha z dne 19. IV. 1923, št. 9089.

3. Občinama Gornja Lendava, in Cankova posebe naročam, da preskrbi vsaka primeren lokal, kjer se bo vršil nabor ter primeren prostor, kjer se bo vršil popis živine in vozil. V nabornem lokalu mora biti postavljena mera za merjenje višine. Če navedeni občini te mere nimate, naj si jo izposodite od občinskega urada v M. Soboti. Da bo prostor za popis živine in lokal za nabor primeren, nadalje da bo mera za merjenje višine postavljena v nabornem lokalu, za to odgovarjata cankovski in gornjelendavski župan osebno.

4. Občini Gornja Lendava in Cankova morate tudi preskrbeti primerna stanovanja za vojaške člane naborne komisije ter za zastopnika okrajnega glavarstva.

Vodja urada: LIPOVSEK, S. J.

Razpored

za letošnji nabor v političnem okraju M. Soboti.

Mesto nabora: Gor. Lendava.

15. junija 1923.: Gor. Lendava, Vidonci, Otovci, G. Slaveci, Dolič, Ocince, Sotina, Nuskova, Rogáčovci, Poznanovci.

16. junija 1923.: Kuzdobljanje, Radovci, Kovačovci, Motovilci, Dolnji Slaveci, Kramarčevci, Serdica, Sv. Jurij, Kruplivnik, Prosečka vas.

Mesto nabora: Cankova.

18. junija 1923.: Gederovci, Skakovci, Beznovci stari, Krašči, Fukšinci, Pečarovci, Polana, Krog, Tropovci, M. Petrovci, Lemerje.

19. junija 1923.: Krajna, Cankova, Domajinci, Gerlinci, Večeslavci, Vadarci, Šalamonci, Veščica, M. Črnci, Sodišinci, Vanča vas.

20. junija 1923.: Strukovci, Topolovci, Korovci, Ropoča, Gorica, Črnclavci, Satahovci, Petanjci, Borejci, Gradišče, Kupšinci.

21. junija 1923.: Zenkovci, Beznovci novi, Gornji Črnci, Pužavci, Pertoča, Bođonci, Brezovci, Predanovci, Rankovci, Tišina.

NEDELA.

Sv. Trojstva ali I. po Kisalaj. Evang. sv. Mataja XXVIII. Jezusi je dana vsa oblast. On ma večnoga Oče, večnoga Sina, večnoga sv. Düha oblast. On je druga oseba, boža oseba sv. Trojstva, pravi večni Bog, Sin boži. Ki žele zveličan biti, mora v imeni presvetoga Trojstva, Oče i Sina i sv. Düha krščen biti i držati vero Kristušovo, štero s sv. Kristom prime. Kristuš je meo i ma oblast to sveti naznaniti i po svojih namestnikaj, duhovnikaj to svojo oblast zvršavati. Ne boga zato duhovnika, nego Kristuša, ki se ravna po duhovnikovih navukaj, štere glasi po Kristuši.

Trpljenje Gospodovo.

Ne je moje mnenje, ka bi naj bio veš hasek, šteroga bi si mogli iz premišljavanja trpljenja Kristušovoga pridobiti, samo jokanje. Skuze lejko pridejo že iz onoga naravnoga sočüta, štero čüti človek pri vsakšom preganjanji ino mantranji koga nedužnoga; tudi se naj med nami ne objokavle smrt križanoga Bogačloveka na enaki način kak klánje nedužnoga jánjeca. Jaz bi tembole želo, ka bi sad njegovega trpljenja obstajo v globokom čüti sramöte ino obžalüvanja, če premislimo veliko nezahvalnost proti tistomi, šteri je za nas telko trpö.

Apoštol Pavel je napiso v svojem listi do Rimljanov izrek, šteri jako dosta težkoč v sebi hrani ali jes vam ga ščem tū razložiti; kajti on nam zna dosta haska prinesiti. On pravi, ka je nebeski Oča svojega Sina sveti prekdao „kak žrtev po veri v svojoj krvi, kak dokaz svoje pravičnosti zavolo odpūščenja že prle včinjnih grehov.“

Da je Kristuš s svojov smrtjov božo pravičnost ino smiljenje odkrio, to razmim. On je razodeo pravičnost z oštostjov, s šterov bi mogoč odkūpnino za ednoga roba plačati; on je razodeo smiljenje z lūbeznirov, s šterov se je ponūdo, za upornika mreti.

Zakaj pa piše apoštol, ka je Kristuš samo za odpūščenje že včinjnih, ne pa tūdi za odpūščenje šče prišestnih grehov? Ali je ne prineso žrtev, štera je zadostūvala za vse pregrehe človečanskoga roda, pa naj bi tūdi bilo lūdi brez števila, pa naj bi tūdi svet na veke gorstao? V tom ne dvojimo. Zakaj pa se je tē apoštol ne kakšoga bole obsežnoga izraza poslužo, šteri bi tū to prišestno ino mogoče, ne samo preminoče ino istinsko v sebi zdrūžo?

Jes poznam odgovor Prererija, (In Epist. ad Rom. disp. 15.) šteri od reči do reči pomeni najboljšo razlago. Glasi se: Ar se nemogoče vido, ka bi posledice po časi svojimi vzroki naprejše, se ne mōglo razmiti, kak so bili že pred prihodom Kristuša včinjni grehi že z enov šče ne prelejanov krvjov očiščeni ino z šče ne plāčanov odkūpninov poravnani; apoštol, šteri je mogo te poganom najzmetnejše verske resnice razlāgati, šteo je one grehe posebno omeniti, šterih odpūščenje je ali bole neznano bilo ali pa se bole nemogoče vido, „kak so ravno že včinjni grehi bili.“

Pa poleg tē razlāge, štera je, kak smo že pravili dobesedno, bi rad šče tūdi moralno, mistično dao ino z večini slavniimi razlagalci (Salmeron dispos. 2. in ep. ad Rom. 3.) pravo, ka je sv. Pavel izrečno pīso: „za odpūščenje že včinjnih ino ne prišestnih grehov,“ ka bi nam vzeo vero v vsako mogočnost, ka bi v prihodnje šče mogli grehi biti. Ar je meo tē velki apoštol srce puno goreče lūbezni do Jezuša, ar je bio napunjen z nedmenjenov častjov ino spoštivostjov proti njegovoj krvi, ne je mogoč niti s svojov velkov pametjov zapopāsti, ka bi šteri človek mogo šče grešiti potom, ka se je zavolo človečega greha takša krv prelevala i takša mantra trpela, zato je zadosta, prāvi sam proti sebi, ka pišem samo od včinjnih; „za odpūščenje že včinjnih grehov“; kajti od prišestnih gučati, je odveč. „S tem, ka samo od včinjnih grehov guči, takrekoč pokāže, ka je nemogoče več grešiti. Bened. Justin. in hunc locum.)

Glasi.

Slovenska Krajina.

Iz Lipovec nam poročajo, da so tam neštēni lūdje, šteri nikak ne bi radi plačūvali invalidske dače i zato pravijo, da v Lipovcih nega invalidov. Invalidje so prej samo tisti, šteri nemajo rok ali nog. Odgovorimo njim, da je invalid vsaki, šteroga so na pregledi za invalida spoznali. Vsakši takši pa je vreden pomoči. S

tom že nišče nede bole sirmaški, či za invalide kaj dá, vej so si ne sami krivi te svoje nesreče. Pa tūdi či v Lipovcih nišče ednoga invalida ne bi bilo, itak ne bi nišče menje invalidske dače plačūvao, ar jih je v Lipovcih gotovo jako malo proti tistomi, kelko jih je v celoj državi. Zato ne bojmo nevoščeni, ešče raj dajmo pomoč našim rojakom kak drūgim.

Dokležovje. Dne 18. marca, gda so bile volitve, se je nekši 80 let stari človek iz naše občine tak potrūdo, da šo na volitve, čiravno je že tak jako stari. Vzeo je svojo palico i pravo: „Že več kak 10 let sem ne bio zavolo velke starosti v Beltincih; ali dnes, gda je največji den v Jugoslaviji, morem napraviti svojo dužnost. Idem volit i dam svoj glas na krščansko stranko. Mogoče bo ravno eden glas menjkao našoj stranki, či jaz ne bom šo volit.

Velavnost jezero-dinarski bankovcov. V zadnjem časi se širijo guči med lūstvom, da bodo glizdaj zgūbili svojo vrednost bankovci po 1000 dinarov, šteri so bili že prle izdani. Istina je, da so že novi 1000 dinarski bankovci, ali stari bankovci valajo ešče nadele. Gda se bodo vzeli iz prometa stari 1000 dinarski bankovci, se bo določilo komaj sledkar i se bo to že vsešerom razglasilo. Zato je vsakši strah v tom pogledi prazen i brez vsakšega fundamenta.

Državna borza dela v Soboti sporoča, da se je je poslužilo od 1. januara do 12. maja toga leta, 10,644 lūdi i to 5517 delodajalcev i 5327 delojemalcev. Posredūvanje se je vršilo 1652, uspeh neznani 3501 i odpotūvalo je 1794 delavcov za polovično ceno po železnici. — Iščejo se hlapci, slūžkinje, kūharice, mesarski, pekovski i kovački inašje. Dela prosijo polski delavci, kolārski, krojaški (šnajderski) i klūčavničarski pomočniki.

Bogojina. Ministrstvo trgovine in industrije, oddelek v Ljubljani je z odlokom z dne 5. maja 1923. št. 2663. podelilo občini Bogojina v Prekmurju poleg dosedanjih 2. sejmov 15. maja in 4. septembra še pravico do nadaljnih treh letnih kramarskih in živinskih sejmov za konje, govedo in drobnico: dne 15. februarja, 20. marca in 15. novembra.

Bogojina. Dne 13. maja 1923 se je vršo pri nas zavūpni shod. Gučao je strankin tajnik g. Švikaršič. Opisao je današnji politični položaj, s kakšov borbov se morejo boriti naši krščanski poslanci za naše domaše pravice, ar liberalci — demokratje — samostojneži so spravili našo državo v propast. Vsaki den je vekša draginja, kase so prazne i namesto da bi se tisti penzi,

ki so se potrošili pri volitvah od naši nasprotni strank, porabili za sirmaško prekmursko lūdstvo, se je porabo za vino, fijakere i automobile. Tisti, ki so bili prle največji Madžaroni so bili zavolo penez največji Srbi. Pokazalo seje tūdi, da so bile volitve samo kšeft nasprotni strank, obečavali so zlate gore i nazadnje je bio liberalni kandidat Kūhar iz Markišavec kaštigan na 3 dni zapora. Dele je govornik povdarjao, naj se lūdstvo čuva nasprotni listov. Tūdi g. Hartner izdavlje madjarski list „Szabadság.“ Rad bi si pridobolūdi za volitve, ali lūdstvo dobro zna, ka šče Hartner i ka zna. Povdarjao je tūdi govornik, naj lūstvo samo od sebe ustanovi lūdsko posojilnico i naj nalaga v domačo kaso penezze i se ne pūsti cecati od velki bank. Liberalne banke ščejo kmeta vničiti, ar zahtevlejo od 25 do 30 procentov. Či si pa lūstvo samo ustanovi takše posojilnice, dobi iz kase po 8—10% penezze. To je hasek za lūstvo. Nazadnje se govornik zahvalo Bogojanskoj fari, ka se je pri volitvah tak lepo pokazala i tak dala peldo celomi Prekmurji.

Peti katoliški shod v Ljubljani. Kak je našim čtevcom Marijinoga lista že znano, bo letos avgustuša v Ljubljani katoliški shod. — Priprave za V. katoliški shod se lepo vršijo na Kranjskom i na Štajerskom. Za Prekmurje mislimo tak napraviti: Poslali bomo vsem katoliškim župnijam okrožnice i izvidnice za nabiranje udeležencov. Kde so kaplani, pošlemo na njūv naslov namesto župnikov. Glavni spored za katoliški shod bo ete: Nedeljo predpoudne slavnostni sprevod. Slovesna slūžba boža i velko manifestacijsko zborovanje. Pri slavnostnom sprevodi nastopi kakih 2000 Orlov i telko narodni noš. Popoudne priredijo Orli orlovsko prireditev. Zvečer je koncert Assumptio BMV. i igra. V ponedelek i tork so slavnostna zborovanja i posvetūvanja odsekov. Štajerci bodo zdrūžili obisk katoliškoga shoda z romanjom na Brezje i Bled. Tak romarski vlak pride v nedelo zajtra v Ljubljano i odide zvečer na Brezje. Eden romarski vlak bo sestavljen na Mūrskem poli. Dobro bi bilo, či se pridružijo tom romarskomi vlaki na Mūrskem poli tūdi Prekmurci. Či bo iz Prekmurja dosta udeležencov, lejko napravimo iz Mūrskoga pola dva romarskiva vlaka. Takši romarski vlak bo šo iz Lotmerka 25. avgusta popoudne i romarje bodo prenočili morebiti v Celji. Računamo na 50.000 udeležencev.

Beltinci. Dne 1. aprila v 13.-toj številki Novin smo čteli od znanoga komunističnoga kōveta Baligač Ivana z Beltinec. Pri ednoj priliki je sam pripoznao, ka je

Fabijola

alt

Cerkev v katākombaj.

I. Mir.

Krščanska hiša.

„Ti si zasledo (to reč je posebno močno povedao Korvin), nekšo zaroto na Jūtranjom i Dioklecijan...“

„Što si ti?“ njemi segne naglo v guč Fulvij.

„Korvin sem, sin mestnoga prefekta Tertula.“

Te odgovor je Fulvij razjasno vse, bole mirnoga glasū pravi: „Za zdaj bodi tiho, tam pridejo znanci; čakaj me zajtra rano na Patricijovi cesti pri Novatovi toplicah pa v drugoj obleki, — tam se bova več pomenila.“

Korvin je odišeo domou i je bio jako zadovoljen stem, ka je dnes opravo. Včasi si je preskrbo staro obleko nekšega suznja, i drūgi den se je komaj den delao, je že stao na svojem mestu. Dugo je ne bilo njegovoga novoga prijatelja; nazadnje pa pride zaviti v šorko obleko i krajščak potisnjeni na čelo.

„Dobro ūtro,“ pozdravi Korvina; „mogoče sem te pūsto malo predugo čakati v mrzлом ūtri, posebno, ar si tak slabo oblečen.“

„Zaistino bi mi bio skoro dugčas, či ne bi nckaj opazūvao, ka me je jako zanimalo.“

„Pa kaj?“

„Že od ranoga ūtra lazi i se plazi mimo mene cela procesija na vse načine pūklavi lūdi: slepi, plantavi, spotrli od starosti drūgi pūklavci, v celi čredah idejo v to hižo tū zdaj skoz mala vrata zdaj skoz velka. Na podoknah skoz velka vrata pa hodijo lūdje bogši stanov, kak se mi vidi.“

„Ali mogoče znaš, čida je ta hiža? Poslopje je velko i staro i precī zanemarjeno.“

„Hiža je nekšega jako bogatoga i kak pripovedūjejo, jako skopoga človeka. — Gledaj, gledaj, že pa dva!“

Bio je že seri, sklūčeni starček, šteroga je podpirala i vodila mlada, vesela deklica. Jako prijazno sta se pogučavala. „Ešče malo stopinj pa sva tam,“ pravi ravno deklica staromi; „te boš si odpočio.“

„Hvala lepa, hvala, drago dete,“ odgovori stari sirmak, ar si tak rano prišla po mene.“

„Znala sem, da potrebūješ pomoči, i ar me doma nikaj ne nūcajo, zato sem šla po tebe.“

„Ali si opazo, Korvin?“ Začne gučati Fulvij. Deklica je slepa; le gledaj, kak vednako stopa, ne pogleda ne na desno ne na levo.“

„Istina! Pa tūdi to sem zapazo, da so tej šterci vse inačiši i drūgi kak ovi na Arcijevom mōsti*). Ne so tak divjega, nego cilo veseloga obraza i niti eden me je ne proso miloščine.“

*) To je bio prostor blūzi mesta, gde se je shajalo največ i največji štercov.

„Zaistino je čudno; to stvar bi rad spoznao malo bole natanci — znabiti se nama tū prikaže lepi dobiček. Praviš, da je gospodar jako bogat? Či bi tūdi nūdva mogla v hižo!“

„Znaš kaj? Črevle bom si dol zūo i sklūčo bom nogo, potem bom se pa pomēšao med te lūdi i bom šo korajžno notri med te lūdi. Kak se bodo oni obnašali, tak bom se tūdi jaz.“

„Tak nejde, ar skoro gotovo poznajo v hiži vse lūdi.“

„Mislim, da ne,“ odgovori Korvin, „ar ne jih je već pitala, či je to hiža gospodične Agneške.“

„Čida?“ se za čūdi Fulvij.

„Kaj me gledaš tak debelo? Hiža je Agneškini starišov; ar je pa mlada nevesta jako bogata, mogoče nikaj menje, kak njena tetica Fabijola, zato jo lūdje poznajo bole, kak njene stariše i pitajo samo po njoj.“

Fulvij malo tiho postane i nekši dvom se njemi zdigavle v glavi, ali prevažen se njemi vidi, da bi ga razodeo pajdaši; zato njemi pravi: „Či dobro znaš, da so tej lūdje ne znani pri domačih, te le poskūsi s svojim kūnštom. Jaz sem z gospodičnoy nekelko znani, zato bom jaz poskūso pri prednji vratih — tak nama bo šlo mogoče bole po sreči.“

„Vūpam; gda se zvezeta vuk i lisjak proti hlevi ovčic, tam se njima skoro vsikdar posreči.“

delao proti g. Kleklni, narodnomi poslanci pred volitvami. Nego itak se šče ne spametüvao. Dne 20. maja je palik glaso svoj bolševiški evangelium, pred ništernimi moški na cesti, se zna da palik proti g. Kleklni. Med drugim je pravo: „Ka nam je Klekl spravo prej drugo, to ka nam drva vö vozijo.“ Ho ti kratkovidni Baligač! Ali so g. Klekl bili na vladi? Ali što je bio minister za šume? Ali g. Klekl ravnao državo? Daj odgovor! Ar ovak mo postopali sodnijsko proti Baligači, ka nade troso i zgrebao falinge na moža. Ki je celo življenje delao i dela samo za düševno i telovno blagostanje lüstva. Ka je pa včino Baligač gda je bio bolševiški követ? Na žamatnom stoci je sedo i cigare kadio. Naše lüstvo je hodilo tisto vreme prek Müre kúpüvat si potrebno blago za gvant. I gda je blago se prineslo na naš kraj, so vnoгим bolševiki vkraj zeli i tisto blago spravljali v grad. Gda se je pa zrúšilo bolševiško kralstvo, gda so mogli iti s Prekmurja, so si pa tisto blago talali vnoči okoli pou noči i razno vozili. I Baligač je te meo moč, zakaj je pa ne zabrano, naj bi blago tñ ostalo i se lüstvi nazaj dalo, pravimo zakaj je ne imeniten Baligač zabrano? Ali Baligači je ne dišala te Jugoslavija, ar včasi po prevrati so meli poseo ž njim orožniki zavolo Jugoslavije. Zato priporočamo g. Baligači železne rasoje v roke i svoje smeti vkraj zmetati ali pa s taligami krej zvoziti, potom šče le vzeti metlo, ka se ognjišče pomeče i s tistov te pometati druge smeti, ar g. Baligač večkrat „Komare cedite, gambele pa požirate.“ — r. —

Filovci. Dne 13. majuša se jo ustanovila pri nas „Lončarska zadruga.“ To društvo je že bilo od leta 1780. Šče dozdej smo meli tista stara pravila. Zdej pa bo gotovo ešče bole cvetelo to društvo, gda se je poživilo i dobilo nove poti za svoje delo.

Država.

Demokratje ali po našem bole liberalci, so začnoli hujskati proti našoj državi. Posebno v južnoj Srbiji organizirajo skrmá lüstvo proti vladi i državi. Resan jim je več nikaj ne svetoga. V svoji novinah pišejo, da so samo oni za državo, v istini pa ravno oni delajo med lüstvom najveššo nezadovolnost. Iz toga se vidi, kak strašno lažejo Orjunci, gda pravijo, ka so ne od niedne stranke.

Dijak roparski morilec. Jako dosta pišejo te dneve novine od ednoga 18 let staroga gimnazijca, šteri je bujo dva človeka. Zgodilo se je to prejšnji tjedan v Zagrebi. Bio je to po imeni Hrvoje Pas-

Fulvij ga zaničljivo pogleda po strani i vsak odide na svoje mesto.

Prle pa kak povemo, kak se njima je godila, ščemo čtevece nekelko spoznati z Agneškinov rodbinov.

Agneškini stariši so bili iz stare, plemenite rodbine, štera je že pred več pokolenjih sprijela Kristušovo vöro i vu svojoj vrsti čtela že več mučencov. I kak so druge plemenite rodbine visiko v spomini mele i častile tiste pradeda (očake), šteri so se pokazali v vojni junake ali so pa bili v visiki državni službah, tak je ta krščanska rodbina častila i spoštüvala tiste svoje prednike, šteri so prelejali svojo krv za Odrešenika. Vse veselje i vüpanje v družini je bila zdej Agneška edino dete i dedič. Bila pa je tñ Agneška tak prilüblenoga obnašanja, tak mehokoga i blagoga srca, tak čiste i nedužne düše, da jo je lübo vsak, što jo je le vido. Le eden deo poslopja so meli Agneškini stariši za svoje stanüvanje, štero je bilo lepo napravljeno. Tñ so živeli tiho i mirno, sprijemali malo svoji prijatelov i se malo brigali za svet; tñ Agneška je ne marala za njega. V tom stanüvanji jo je večkrat obiskala Fabijola, čiravno je raj Agneška hodila k njoj.

Pogani, šteri so jo obisküvali i sodili po zvüna, sñ mislili, da samo iz skoposti živijo tak sami za sebe i priprosto, da so si tak s skopostjov nagrmadili že Bog zna kak dosta zlata, tñ so mislili, da leži ves notranji deo hiže zanemarjeni v nerediti, ar so ga nikdar ne vidili odprtoga. Dale.

kijevič. Njegovi stariše so bogati zagrebški meščanje, šteri so svojimi sini vse dovolili. Ne nam je trebe omeniti, da je te dijak sčista brezvörec. Pri tom vmori sta njemi pomagala nekši Kralj i Viktor Jeličić. Po vmori so vsi trije pobegnoli. Žandarje so najprle zgrabili Kralja. Paški jevič je pa pobegno na Italjansko v Fijomo; Jeličića so šče dozdej izda ne najšli. Stari sodniki pravijo, da so tak strašnoga izda ne čüli. Vse to pa je sad brezvöрни šol i brezvöрни društev kak je Sokol i Orjuna. Vej si lejko mislimo, kakše lüdi bodo zgojili iz naše decé brezvöрни vučitelje. Zato pravimo vsigdar, da ne maramo vučitelov Sokolov, šče menje pa Orjuncov v naš kraj.

Profesorje so začnoli štrajkati v Srbiji, ar premalo plače dobijo.

Na Razkriži so izda ne dobili fare, čiravno lüstvo iz Razkriža, Šafarskoga, Gibine i Veščice jako želi. Cerkev so že vözmali. Gotovo nega tak lepe cerkve pri nas kak je zdej razkrižka. Vse majo pripravljeno, samo dovolenje g. župnika iz Štrigove šče trebe. A te župnik neščejo dati dovoljenja. Strašijo cilo lüdi, da bo trebe plačati 4 milijone koron. No, to je ne istina. Na Razkriži je vse pripravljeno za faro, nikši drugi potrošov več node, kak samo či bi za par let kloster zidali. Do tečas pa se pá dobijo vküp penezi. Zato se vüpamo, da bodo g. štrigovski župnik šli na roko i bodo dovoli medjimurskim Slovencom svojo faro.

Svet.

V Ameriki je bio 15. majuša takši viher, da je porüšo 50 hiž.

V Barkovljah na Italjanskom-Slovenskom je avtomobil vđaro v soho na cesti i so se pri tom buje 3 peršone.

Iz Rumunskoga poročajo, da so ta priletele iz severnoga Srbskoga v strašno velki rojah čemérne mühé, štere so vničilo vnoغو zverin i okolik 15.000 glav domače živine. Takši müh je že od leta 1700 ne bilo jako vřiditi, ali zdej so opet prišle. Koga takša müha vje, je v kratkom časi mrtev.

Katoličani na Češkom zahtevlejo od Avstrije, da njim naj dá nazaj zvoné, štere so njim vzeli med vojsko. Istina je, da je več jezer zvonov ešče zdej v Beči pa tñdi v Budapešti.

Domača politika.

Volitve so minoule. Či se nazaj zmislino na tiste čase, gda je vse gučalo od volitev, staro i mlado, vse agitiralo zdravo i plantavo, či se nazaj spomnimo na tiste čase, se nam tak vidi, kak či bi viher odišeo prek nas. Vse je opet mirno, vse čaka. Ka pa čakamo? Najprle to, da bi nam bar telko spravili, ka i kelko so nam obečavali. Zdej sta pa minoula že dva meseca po volitvah i nigdar nikaj, nigdar nikaj bogšega. Što je pa tomi kriv? Bomo že odgovorili tñdi na to. Dozdej pa lejko pravimo, ta vlada, parlament i vsiküp delajo . . . OO . . . to se pravi nikaj. Našo politiko, to je delo pri ravnanji naše države bi človik lejko prispodabljao takšoj družini, v šteroj se vsigdar samo tožijo, ne skrbijo se pa za nikoj. Tñdi pri nas se zdej tožijo Srbi, Horvatje i Slovenci. Vsakši bi rad bio na svojoj zemli svoj gospod. No, to je šče jako dobro, da bi samo tak bilo! Samo da je pri nas ešče edna druga falinga i to je, da bio *Srb rad bio gospodar* ne samo na svojoj zemli, nego *tñdi na horvatskoj i slovenskoj zemli, Horvatje bi pa radi bili gospodarje ešče na Slovenskom*, na Srbskom že ne; Slovenci pa ščejo biti bar na svojoj slovenskoj zemli gospodarje, Slovencom ne trebe ne Srbov i ne Horvatov. Tak je zdej pri nas. Ze štiri leta se vojsküjejo Horvatje proti Srbom i vidi se, da bodo v kratkom časi zmagali: Srbi bodo ostali samo na svojoj zemli gospodarje. Gda se bo, to zgodilo, šče ne

vemo, ali zgodilo se bo po dugi barbah. Zato je napisao zdej eden Radičov poslanec, dr. Horvat vse, ka ščejo i kak ščejo meti Horvatje našo državo. Oni pravijo, da naj bo Srbija za sebe i Horvatska za sebe, samo krala naj mata sküpnoga i ešče nekaj drugi stvari sküpní, vse drugo bi pa vsakša posebi mela. Vse druge dežele, kak Bosnija, Slovenija itd. bi pa naj bile pod Srbijov ali pod Horvatskov, kama ščejo biti. Zato agitirajo tak jako Radičovci opet pri nas, ar bi nas radi pod sebe spravili. Mi pa pravimo: Srbija naj bo dežela za sebe, Horvatsko naj bo dežela za sebe, *ali tñdi Slovenija naj bo dežela za sebe*. To je: Srb naj bo gospodar na Srbskom, Horvat na Horvatskom, Slovenec pa na Slovenskom. Samo sküpnoga krala, sküpné peneze i sküpnó vojsko, pa tñdi sküpné zvünešnje zadeve mejmo, vse drugo: šole, uradnike, dače itd. pa naj ma vsakša teh dežel posebi. — Kak se borijo Horvatje za svojo avtonomijo, ravnotak se borijo Slovenci za svojo. Horvatje jo dobijo, da node dugo, zato ščejo zdej ešče Slovenijo pod sebe skopati, da bi njim bili Slovenija dojna krava. Ali tñdi mi Slovenci znamo bitigospodarje i zato se bomo borili, dokeč ne dosegnemo svojega cila. To je vsa naša domača politika: boj za avtonomijo. Med tem pa zanemarjajo drugo delo, štero je itak potrebno i zdej i te, či bomo meli avtonomijo. I to je: proračun, kelko mamó dohodkov i izdatkov na leto, invalidom pomagati, uradnikov zadeve vrediti itd.

Dozdej se je to vse nikaj ne delalo, draginja pa je rasla, penezi spadali, nezadovolstvo se širi. Komaj ednok zdej si je seo vküp parlament, vsi poslanci so odišli v Beograd i zdej se je začnólo delo za lüstvo. Ka bodo napravili, bomo že vidili. Radič je ostao opet doma i vživle iz trřdov podložnoga njemi lüstva i svoji palačah v Zagrebi, samo svoje agitatore pošila okolik, da slepijo lüstvo.

Svetovna politika.

Kak se pa kaj po sveti godi? Što je najbolje bogat, štera država najbolje močna, štera najbolje srečna? Velke stvari se godijo po sveti. V par dneih se je pokazalo, kak se družijo države — edna proti drugoj. Naš deo sveta, Evropa, je najbolje v nezadovoljen. Zdej se družijo edne države vküp okolik Francoskoga, druge pa okolik Angleškoga. Tevi dve državi se pa vganjata, štera bi več valala, na sveti, štera bi vladala svet. Francosko podpirajo države, štere so po svetovnoj vojni nastale i so se združile v tak zvano Malo antanto. Te države so: Jugoslavija, Češko, Romunija i Polska, pa tñdi Grčija. Z Angleškov pa idejo Italija i tñdi druge države. Itak sta si, bar na zvüna, šče dobri prijatelici Francoska i Angleška. To pa zato, ar mata šče obe sküpnoga sovražnika, Nemčijo. — Kak smo že pisali, je Francoska zasedla najbogotejši deo Nemškoga, tak zvano Porurje. Zasedla pa je zato, ar je Nemčija ne plačala vsega, ka so njoj naložili po svetovni vojni. V Porurji je skoro vse prebivalstvo nemško. I to prebivalstvo jako rado ma svojo nemško domovino. Zdej, gda so Francozi prišli ta, jih nemško lüstvo napada. Skoro vsakši den se gde zbijejo, vmorijo kakšega francoskoga vojaka. Francozi pa opet zapirajo Nemce i jih jako ostro kašljgajo. Nemci nikaj neščejo bogati Francozov, štrajkajo, nemarno delajo, samo zato, da bi Francozi menje dobička meli iz te zemle. Ali itak zato je to na jako veliko škodo Nemcom. Zato so Nemci zadnje dneve ponüdili 30 milijard zlati mark Francozom i Angležom, ali tej so toga ne sprijeli. Zdej se opet čüje, da ponüvlejo 50 milijard zlati mark. Mogoče se bodo zdej Francozi i Angleži pogajali z Nemci i Francozi bodo za pñstili Porurje. — Zavolo Törkov so tñdi pozvali vküp konferenco na Švicarskom, ali žmetno ide tñdi tam, ar nišče ne bi rad püsto. Na to konferenco so pozvane skoro vse države v Europi. Ar so pa odposlanca Rusije strelili, na Švicarskom, je s tem nastanola ešče vekša zmešnjava. Rusi dužijo zdej Francoze i Angleže, najbolje pa švicarsko vlado za to. Törki pa so zdej ešče bole trdi i neščejo popüščati. — Kak se vidi, nišče ne bi rad püsto drugomi, vsakši se čüti močnoga. Edna konferenca je za drugov, ali vse konference nikaj ne pomagajo. Nezadovolnost se širi i ednok bodo samo pá vküp vdarile države edna proti drugoj i bo opet ples, velki, svetovni ples, ešče vekši, kak se je začno 1914. leta, ki je koštao milijone i milijone človeški aldovov.

Orjuna.

Prosim gospod urednik, da priobčite nas-
topne vrstice v kratek odgovor in pojasnilo na
članek „Orjuna“ ki so ga obelodanile „Novine“
dne 6./V. t. l. v št. 18.

V „Or-ju-ni“ t. j. organizaciji jugoslovan-
skih nacionalistov niso organizirani dečki, pa
deklice, nego odrašeni Jugoslovani brez ozira
na starost, spol, stan, politično prepričanje in
imovitost 1). V svoji sredi imamo kmete, delavce,
uradnike, sluge, učitelje, duhovnike (don Bian-
kini) 2). sodnike, siromašne in bogate; ti-le go-
tovo spadajo po svojih interesih v različne po-
litične stranke. Toda vsi Orjunci podrejajo in-
terese lastnih strank interesom Orjune. Ni res
tedaj, da so Orjunci privesek kake druge stran-
ke, sicer bi Orjuna razpadla. Zavračati moramo
tudi sum, da smo plačanci: Orjuna se vzdržuje
sama s svojimi denarnimi sredstvi 3).

V naši mladi državi je dokaj slabega in
neurejenega, to neurejenost in korupcijsko zlo,
ki vodi v obup celo največje jugoslovanske
idealiste preteklosti in sedanjosti, hoče Orjuna
polagoma odpraviti 4).

Lastni državljani izgubljajo vero v državo,
ljubezen v svojo domovino, ki je nastala po
prelitju najboljše krvi našega troimenega naroda,
posebno pa naših nesmrtnih bratov Srbov. Naša
država doživlja vsled tega od dne do dne večje
poraze i v zunanji politiki, kar zopet potencira
nezadovoljstvo državljanov in manjša jugoslo-
vanski ponos itd. Koliko brezvestnežev naše in
tuje narodnosti ribari v kalni vodi te državne
neurejenosti in nezadovoljnosti? 5).

Orjuna hoče odpraviti korupcijo z uredit-
vijo države preko plemenskih, provincijalnih in
drugih dozdevnih nepremostljivosti, hoče pravo
bratstvo in enakost vseh treh plemen, hoče
vstvariti in vzpostaviti moralnost, dvigniti mase
iz blata prvotnega matrijalizma, povečati do
možnosti vrednote našega naroda, zlasti delav-
nost, treznost itd. skratka hoče, da vrši
tudi jugoslovanski narod svoje poslanstvo med
narodi sveta. 6).

Orjuna širi svoje ideje s predavanji in
publikacijami nazakoniti način, torej s kulturnimi
sredstvi, poslužuje se surove sile le v slučajih,
ko na pomoč lepa beseda, tedaj pa pošteno.
Slučaj Slovenske Bistrice nam to potrjuje. Tam
so bili Orjunci psovani, zasramovani in življen-
sko ogroženi od poznanih starih tamošnjih
„nemškutarjev“ — poturic. Ranjeni so sami
nemškutarji, ne pa naši Slovenci. 7).

Priznamo radi, da je v Prekmurju zelo
dosti slabega. Murskosoboško kakor tudi dol-
nelendavsko Orjuno čaka velika in težka naloga
in zato ji morajo vsi poštene in delavni ljudje
pomagati.

Ako hočete bolje spoznati Orjuno, pridite
na njen občni zbor, ki se vrši v Dol. Lendavi
dne 24. t. m. ob 11 dopoldne v hotelu Krone.
Tam se boste prepričali da nismo proti zaslu-
ženim starim slovenskim narodnim borcev pre-
kmurjskim, 8) ampak samo proti ljudem, ki pre-
računano in s sovraštvom delajejo proti narodu
in državi, s temi ljudmi bomo obračunali.

Dolnja Lendava, dne 8. maja 1923.

S spoštovanjem za Orjuno
JOSIP BIRSA, učitelj.

1). Tak se glasi na papiri. Po istini je pa
Orjuna kakor z njenega dozdajšnjega razboj-
niškoga oponašanja kak bel den svetlo vidi ne
drugo, kak demokratske stranke agitacijsko ino
to nedupličeno sredstvo. Nikdar smo ne čuli,
ka bi protidržavne ljudi napadnola, ki trobijo v
demokratski rog, napadala je pa invalida Golca,
i poslanca Žebota, šteriva sta si teliko zaslug
pridobila za slovenstvo. Pa zakaj? Ar sta teva
nej demokrata. Ki to ne vidi, nema v sebi prav-
vice. 2). Blankini se ne more šteti med duhov-
nike. Dovolite, da zroka ne povemo. 3). Stalno
je, da je bivša koalicijska vlada (demokratski
deo) podpirala z penzi Orjuno. 4) A ta pokvar-
jenost se ne da odpraviti z pesnicami, nego z
poštenim, jakostnim življenjem. Pa ka Orjuna
nedužne ljudi, ešče deco pobijava i celo vmarja,
je to odpravljanje pokvarjenosti? I ka je tak
velika pokvarjenost prišla na den i se potrdila v
narodnom pogledu, so mogoče ne krivi ravna Or-
junci, ki so se družili z najhujšimi Nemškutari
i Madjaroni proti Jugoslovanom samo na hasek
demokratske stranke. Svetlo je to popisao vo-
dilni članek „Našega Doma“ pred dvema tje-
dnoma. 5) Zakaj pa ne vdari vaš meč med Orjunci
razno, kde jako-jako dosta takših pijajc mate,
ki nas čcajo? 6) Treznost i poštenost pa
jugoslovanstvo ščete spraviti da v pijanih ban-
daj napadate delavce v Ljubljani, spevlete nem-
ške pesmi v Maribori i razbijate tu Cirilovo
tiskarno samo zato, ar štampa poštene i ne
zamazane reči. 7) Preiskava od Slov. Bistrice se

nekak nači glasi. Zahtevajte uradne podatke.
V moriti nikoga ne smemo, je nemškutar, ali
poturica ali kaj koli. Če je zakrivo kaj proti
zakoni, ga bo že zakon kaštigao. Orjuna te ob-
lasti nema. Pa če te vi koga bili ali vmorili v
Prekmurju, ar je Madjar ali Madjaron, te vi biti
i vmorjeni ne potom principa toti, ar naš člo-
vek je pošten i poštuje. druge narodnosti prav-
vice, nego v samoobrambi kak razbijač i vmo-
rilec, koga de se želo vsaki znebiti. Ta logika
je žalostna á ljudstvo si jo samo zna napraviti.
Bog ne daj da bi mi z ednov rečjov na kaj
takšega napelávali. Ali če te vi z mečom šli
proti našemu ljudstvu, de to z mečom šlo nazaj
proti vam, ar proti razbojnikom po zakoni ma-
juš vsaki se brani. 8) Zakaj pa te vaš list
napada narodnoga poslanca Klekl Jožefa, komi
niti sence njegovoga narodnoga čüta ne morete
dosegnoti. Zakaj ga napada „Orjuna“? Ar je
krščanski mož tudi v politiki, zato.

Če de Orjuna društvo zaistino „narodnih
delavcov“ ne pa razbojnikov, te jo bomo podpi-
rali, ar narodno zavest povsod v Prekmurju pa
posebno — med Orjunci samimi ljudi — trebe
potrdjavati z poštenimi sredstvi.

Uredništvo.

Gospodarstvo.

Fundament vsakšega gospodarstva je red
i te red se more kazati vsešerom: pri hiži, na
poli, najbolje pa pri penzah. Vsakši kmet more
znati, kelko penz njemi nosi notri gospodar-
stvo i kelko more vó dati. Zato je pri gos-
podarstvu tudi druga podlagi, brez štere resan
nemre biti niedno gospodarstvo, nieden človek
tem menje pa vért, i to so penzi. Tudi države
delajo naprej račun, kelko bodo mele v ednom
leti ali v ednom gotovom časi izdatkov i kelko
dohodkov. Ravnotak vsakše društvo, štero šče
obstojati i resan dobro cveteti, more si naprej
vözračunati kak de vóđavaló i kak notri jemalo.
Pa tudi vsakšo vért bi mogeo meti to pred
očmi. Brezi toga je ne nikše dobro gospodarstvo.
V vsakšem letnom časi, ja v vsakšem meseci
ma kmet dohodke, dobičke, ma pa tudi izdatke.
Zdaj mamó k odaji staro travo, detelico. Zdaj
se začne opet odpirati trgovstvo s perutninov:
s p'ceki, recami, goskami itd. V prihodnjem meseci
bode se že tržilo staro seno, te že pride silje
itd. Izdatke pa mamó vsakši den: potreba pri
hiži, kúpivati obleko, gvant, šker; popravlati
hižna i gospodarska poslopja. Penzi idejo
notri i vó. Kak lepo je viditi ništerne kmete,
šteri si cilo pišejo vse prijemke na ednoj strani
knige, izdatke pa na drugoj. To je ne nikaj
žmetnoga i lejko naprav vsakši. V bole na-
predni, vučeni državah i deželah že resan májo
to dugo. Ka več, čilo naprej si zračunajo vse
prijemke i izdatke za celo leto. Či toga zadnjega
pri nas ešče vsakši nemre núcati, to n'kaj ne,
ar je to resan trebe malo več dela, da si vse
naprej zračunamo i to za edno celo leto na-
prej. Ali to prvo, da si vse gori pišemo, to je
pa pri nas tudi lejko, vej nas ne košta skoro
nikšega trüda, pa tudi skoro nikšega časa. Kak
lepó je to, či pridemo zvečer domo, i si vse-
demo k stoli. Pred nami leži odpreta knigica,
notes. Vidimo, da mamó notri zapisani telko i
telko penz. Dnes smo pa bili na senji. Odali
smó to i to; dobička je bilo telko, pravimo
800 koron; izdali smo pa vsega vkúp telko, na
priliko 200 koron. Te dobi človek veselje do
dela, či ma lepí red v svojoj knigi, v svojem
notesi pa tudi v svojem celom gospodarstvu.
Ednok nam ide bole, drugoč slabše. Ali vseš-
rom, posebno pa pri nas, či je človek zdrav i
količkaj bole prime za delo, lejko ma vsigdar
več dohodkov. Samo znati trebe vse v pravom
časi delati. Iz najmeše stvari lejko mamó hasek
i dobiček, či jo dobro gorponúcamo. Tam so
grede. Kelko hrane nam lejko dajo samo one.
Niti na pou ne bi trebelo telko vódati, ali bogše
povedano, na pou več bi meli vsakše levo k
odaji pri zrnji, pri živini i pri drugi stvarih,
či bi bole dobro delali grede, gnojili z gnojšni-
cov, štera teče v grabe, svoje travnike. V mali
stvarih bojmo skrbni i pametni, tudi v najme-
šoj stvari mejmo red i gotovo nam bo bole šlo
vse naše gospodarstvo.

Pošta.

Delavodjom i delavcom na državnom
imanji Belje. Naročene Novine smo vam pos-
lali i bodo redno hodile. Če jih ne bi dobili,
obrnite se naravnost na Balkanyijovo tiskarno
v D. Lendavo, da vam je določje. Cena na
mesec 1 Dinar i 70 par za edne Novine. M. List
ki žele ga posebi plača. — R. N. B. Takših
pesmi ne objavljemo, štere što z knige spiše vó,
nego samo tiste, štere porodi njegov razum i
srce, če so dobre. — Vsem. Našiva g poslanca
sta v Belgradi, pišite, za njima ki kaj žele od
njiva.

Naznanje

vsem onim, šteri se spravljajo k zidi,
prle kak bi si prskrbeli,
Cement, Vapno, Železne nosilce,
(Traverse) Okove (Spolarijo) in Šte-
díltnike (Sparherde)

naj se obrnejo k meni, nadale pripo-
račam: Dobropoznate moje specialne
Garantierane kose, vsakovrstno orodje
(šker) za les pa za železo obdelavati.
Jako točna in poštena podvorba.

Trgovina z železom

Jožef Toplak prle Marton Kálmán
Dolnja Lendava, Glavna ulica 67.

**Garantirane kose, kak tudi ka-
menje k coj v vsaki množini,
kak tudi vse drugo železno
blago, nadale vsefelé specerija,
mela po nižanoj cejni se
dobi pri**

Čeh & Gaspari
v. M. Soboti.

Weissenstern trgovci D. Lendavi
se dobi stalno novi i dobro popravleni
biciklni i delovi za bicikle.

Weissenstern

dolnjalendavai kereskedónél állandóan kap-
hatók uj és használt kerékpárok, gumik és
alkatrészek. — Szolid árak mellett.

VAPNO, CEMENT, DESKE, LATE,
TRAVERZE i. t. d.

Črejp K 3—450, debeli cigeo K 180

se dobi najfalej pri

V. BRATINA, KRIŽEVCI pri LJUTOMERU.

K odaji hiša i posestvo.

V DOLNJEM LAKOŠI poleg dolnjelendavskoga kolodvora
je k odaji

eno lepo posestvo in hiša. Posestvo stoji približno iz 5
oralov zemlje, senožati i sadovnjaka. Hiša je zidana i s
črepom pokrita, stoji iz 2 sobi, kühnje, kleti i pivnice
kak gospodarsko poslopje. Natančnejša pojasnila dá
KAROL HORVAT bivši notariuš v ROGASOVCI kak
tudi v D. Lakoši nahajajoči se lastniki.

Ház és birtokeladás.

DOLNJA LAKOSBAN a dolnjalendavai vasutállomás köz-
lében levő öz. Horváth Vendelné-féle, téglából épült,
cseréppel fedett 2 szoba, konyha, előszoba, kamra és
pincéből álló lakóház gazdasági épületekkel valamint a
hozzátartozó kb. 5 hold szántó, rét és telekkel valamint a
legelő illetőséggel együtt örök áron eladó. — Értekezni
lehet és bővebb felvilágosítást ad HORVÁTH KAROLY
körjegyző ROGASOVCI (Sv. Jürj) Prekmurje, valamint
D. Lakosban tartózkodó tulajdonosoknál.

K O D A J I

je eden je eden plug lepí góric i do 45 hekto-
litrov vina. Zvedí se pri

GENOVEFI ŽUMAN, Šafarsko pri Razkriži
v Medjimurji.

JOŽEF NEŠKUDLA v Cic. — Jablom n'Orl, Češka
ustanovljeno i. 1810. pošilja v predobroj kakovosti
vse cerkvene obleke, kazule, pluviale, dalmatike,
antependije, cerkvene bandere, društvene zastave
predvsem orlovske, kelihe, ciborije, monštrance i vse
posode iz kovine. Stare obleke se umetno i fal po-
pravijo. Kelihl se za ceno od 300 Din. naprej pozla-
tijo. Vse reči se bodo brez carine določje. Za
celo Jugoslavijo je zastopstvo pri:
JAROSLAV NEŠKUDLA,
Ljubljana, Sv. Petra cesta 25.

Naročte si „Novine!“